

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 23 Listopada r. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 14 listopada.

Przez najwyższy J. C. M. ukaz, wydany do P. Ministra skarbu, d. 19 października r. t., na okazanie szczególniejszej łaski dla miasta *Taganroga*, i dla podania sposobów, do podniesienia i urzadzenia tego portu, tak wielkiej wagi i pożytku dla handlu Rosyi środkowej, rozkazano: „odnowić wypłatę dziesiątej części wszystkich poszlin tamozennych w *Taganrogu* z summy, nie wyższej do miliona rubli rocznego poboru poszlinowego, dla doprowadzenia portu taganrofskiego do stanu, stopniowi tamecznego handlu odpowiadającego, i na zbudowanie gmachów, dla portu i miasta potrzebnych.“

Dnia 6 listopada w Moskwie, zakończył życie, *Andrzej Kotłogriwow*, generał kawalerji, którego życie całe oznaczała miłość oyczyzny, ustawiczne dla niej poświęcanie się w zawodzie wojskowym, skłonność szczególniejsza do przedsięwzięć dobrych, cnoty towarzyskie i domowe.

Ofiary na pomnik *Xiążęci Dymitra Dniskiego*, wynoszą dotąd 64,475 rubli assygnacyjnych 4 potimperyjny zlotem, 4 cz. zł., 630 rub., 65 kop. sr., 18 rub. 75 kop. miedzią.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 28 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

JO. Xiąże Eugeniusz Wirtemberski, przejeżdżał w zeszłym tygodniu przez Warszawę.

JW. Alexander Hrabia Potocki, Senator Kasztelan Kr. Pol. Wielki Koniuszy Koronny, Prezes Dyrekcyi Jeneralnej Stad, po rocznej nieobecności, powrócił wraz z małżonką swoją (z *Hrabiów Mostowskich*) z Paryża do Warszawy.

Obchód poświęcenia obrazu ś. Cecylii, zaprowadzenia jego, i odpustu wiecznymi czasami do niego przywiązanego, jak niemniej zawiązania *Sodalistwa*, pod protekcyą tęży ś. Patronki muzyki, którego naczelnikiem *JW. Mateusz Lubowidzki*, Vice-Prezydent miasta, przez członków jego wybrany, odbył się, jak navsolenniej, w dniach 21 i 22 b. m. w kościele *XX. Franciszkanów na Nowém-Mieście*.

(z *Kurjera Warszawskiego*.)

Drukarnia *P. Brzeziny* wkrótce przysłuży się nowym historycznym romansem, pod tytułem: „*Pojata córka Liedzki, albo Litwini w cztertnastym wieku*“. Autor tego dzieła, *P. Bernatowicz*, po chlebnie już znany polskim czytelnikom, dziś idąc w ślady sławnego *Walter-Scota*, w celu zebrania do swej pracy wiadomości miejscowych, umyślną podjęmował podróż do kraju swojej babaterki. Wierny powołaniu historyka, nie zapominał żadnej okoliczności, której wyświecenie może nam dać poznać zwyczaje, obyczaje i położenie ludu *Jagielly*. Co do zasługi autora, jako romanisty, w zawiązaniu i prowadzeniu sprzecznej i zawsze ciekawej intrygi, wkrótce publiczność będzie mogła osądzić. Dwa tomy tego dzieła, które będzie złożone z 4ch, już są ukończone. *P. Brzezina* zobowiązał się wystawić go przed nowym rokiem. Bę-

działo to bardzo przyjemna kolenda dla wszystkich przyjaciół literatury i dziejów oyczystych. Słychać, iż *Pan Bernatowicz*, bawiący w *Pisławach*, już zbiera materiały do nowego dzieła w tymże rodzaju.

Płock. Z ciekawością czytaliśmy umieszczane w pismach publicznych wiadomości o *Szybkobiegaczu Gerig*, który w *Warszawie* kilkakrotnie ubiegał kursa i liczne ścigał pochwały; ale nierównie więcej zostaliśmy zajęci, gdy w tych dniach przybyła do *Płocka* szybkobiegaczka, *Pani Augusta Lerchenstein*, i ogłosiła przez afisze, iż wprzeociagu 35 minut, ubiegnie kurs jednej mili drogi; jakoż wobec dość licznej Publiczności, wiele osób przybyłych pojazdami i konno, *Augusta Lerchenstein* w dniu 21 b. m. od godziny 4 po południu, ubiegła kurs od rogatki Bielskich do wsi *Trzepowa*, tam i na powrót w przeciągu 35 minut, co czyni milę jedną. Osoby, które widziały szybkobiegacza *Geriga*, w *Warszawie*, porównują z nim w biegu *Augustę Lerchenstein*; lecz gdy zwążywszy, że mężczyzna łatwiej do szybkobiegania, a nizeli niewiasta, może być usposobionym, dąrować można *Pani Lerchenstein*, chociażby w zawodzie swoim, niezupełnie *Gerigowi* wyrównała. W dniu 21 b. m. szybkobiegaczka ta, powtórnie kurs milowy ubiegła, poczem ma się udać do *Warszawy*. Przybył także do *Płocka* mechanik *Gottschalk*, i przedstawił niektóre sztuki mechaniczne i magnetyczne; lecz dalszych przedstawień swoich zapewne nie uskuteczni.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 16 listopada.

(z *Gazety Oester. Beobach.*)

N. Cesarz Jmć i N. Cesarzowa przybyli tu dzisiaj po południu, o godzinie 3, z *Presburga*, w pożądanym zdrowiu. Mieszkańcy tej stolicy *Cesarzskiej* okazali radość ze szczęśliwego powrotu ukochanego swojego Monarchy, przez oświecenie całego miasta.

WĘGRY.

Gazeta Presburgska z d. 8 listopada zawie-
ra z *Presburga*, co następuje: „Na cztertnastém posiedzeniu seymu, odprawioném d. 17 z. m. deputacya, wybrana do przejrzenia tych przedmiotów, jakie w roku 1792, mianowana deputacya wypracowała, podzieliła się pod przewodnictwem Król. Węgierskiego Czesznika *Hrabiego Antoniego Cziraki*, na różne poddeputacye, stosownie do różnych wydziałów, mianowicie: na prawniczy publicznego zarządu (*Publico politica*), handlu i sądownictwa wexlowego, górniczy, wychowania i literatury, wojskowy i komisaryatu i urbaryalny, i też odtąd nieustannie na codziennych posiedzeniach, tak dalece przedmioty owe rozpoznaly, że w tej mierze mogą już zdać sprawę głównej deputacyi, która niebawnie wszystkim stanom państwa, swoje w tym względzie przełożony zdanie. (G. L.)

NIEMCY.

Od brzegów *Mazur* dnia 14 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wiadomość o pożyczce 20 milionów złotych

ryńskich, na rachunek rządu austriackiego zawożenie się rozeszła. Projekt ten był zrobiony; lecz nie jeszcze nie postanowiono dotąd w tej mierze. Nie zdaje się także, aby ta czynność była powierzona bankierowi *Rotschild*. Za pobudkę do tej pożyczki kładą, potrzebę wyprowadzenia z obiegu znacznej ilości papierowych pieniędzy, którymi Węgry są przeciążone.

Król Jmć Bawarski, który dopiero co na tron wstąpił, zatrudnia się cały czas sprawami państwa, a szczególniej przedmiotami oszczędności i poprawą systematu skarbowego. Nowy ten Monarcha jest nader pracowity, i z nadzwyczajną usilnością stara się poznać potrzeby ludu swojego. Już ustanowił dwa komitety oszczędności, jeden cywilny, drugi wojskowy. N. Pan zmniejszył pensye niektórych urzędników pierwszego rzędu, jako nazbyt wysokie; radcy stanu będą mieli na przyszłość tylko po 4000 złotych ryńskich. Król Jmć daje przykład z siebie przez umniejszenie wszelkich wydatków, mających przepychać na celu. Nawet u stołu królewskiego nastąpiły odmiany; natomiast etykieta ściślejsza jest zachowana, niżeli za dawniejszego panowania. Zmniejszenie pensy cywilnych i wojskowych nie będzie się wydawać przykrém dla osób, których się to tyczy, gdy razem uwolniono ich od wielu wydatków, przywiązanych do ich posady, jako to: od haftu na mundurach, od strojów dworskich, od innych przydatkowych ozdób w sukniach urzędowych. Uniform wojskowy będzie prosty, granatowy. Cywilni urzędnicy nosić będą czarne suknie.

Donoszą z Kolonii pod d. 7 listopada, że Król Pruski przeznaczył na dalsze naprawy tamtejszego starożytnego kościoła metropolitalnego, summe 70,000 talarów, która w przeciągu sześciu lat ma być użyta.

Od godziny 8 rano dnia 9 b. m. do godziny 5 wieczornej dnia następnego, przybrał Ren na półtora łokcia.

W Dreźnie utworzyło się towarzystwo, które ma wyszukiwać i zachowywać starożytności saskie, oraz zwracać uwagę swoją na rozpoznanie wszystkich pomników budownictwa i sztuk pięknych do końca 17 wieku.

Frankfort d. 14 listopada.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Król Jmć Wirtemberski nakazał nowy wybór deputowanych do drugiej Izby stanów Królestwa swojego.

Piszą z Hamburga, że na giełdzie miasta tego postrzegać się daje wielki niedostatek pieniędzy. Kurs wymiany podniósł się do 7 i do 7 i pół od sta; lecz podług wszelkiego podobieństwa wkrótce się zniży i będzie jak zwykle na 3 od sta.

Piszą z Pestu co następuje: utracamy w tej chwili z oyczyzny naszej arcydzieło, które w swoim rodzaju do nadzwyczajnych należy, jakie tylko w naśladowaniu natury widzieć można było. Jest to zbiór, złożony z 10 sposzytów, około 500 ówiatek półarkuszowych, wystawiający ośniewsze rośliny naszych okolic i wielką ilość najpiękniejszych motylów, wymalowanych podług natury wodnemi farbami. Autor jest dawny szlachcic, królewsko-węgierski radca kamery, dyrektor porobu ośi i kawaler orderu ś. Szczepana w Budzie, w której rozstał się z tym światem 1815 roku. Któżby był mniemał, że on tylko i jego ustronie wiedzieli o istnieniu tak pięknego dzieła, i że dopiero rodzina jego odkryła te skarby, które ten człowiek zbierał w tajemniczej skromności, przy tak niezmiordowanym usiłowaniu.

Monachium d. 16 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Tutejszy magistrat wydał następujące postanowienie: Każdy miejski nauczyciel, gorliwie obowiązki swoje przez lat 6 pełniący, powinien przynajmniej 400 ryńskich rocznej pensyi pobierać. Po 10, 16 i 21 latach służby, otrzyma za każdym razem po 100 ryńskich dodatku do pen-

syi, tak, iż w roku 21 służby, pensya jego przynajmniej 700 ryń. wynosić powinna.

Najjaśniejszy Król mianował radcę stanu ministra hrabiego *Thürkheim*, ministrem domow Królewskiego i spraw zagranicznych, w miejsce pensjonowanego hrabiego *Rechberg*, z zostawieniem go przy tytule i stopniu Król. Ministra stanu. Minister finansów, baron *Lerchenfeld*, mianowany posłem przy seymie niemieckim w Frankfurcie, z zostawieniem go przy tytule i znaczeniu ministra stanu, a w miejscu jego jeneralny dyrektor radca stanu *Neumauer*, ma sobie tymczasowo powierzone ministeryum finansów.

Dnia 8 listopada, N. Król Jmć Bawarski, w towarzystwie J. K. Wysokości Xięcia następcy tronu, ministra stanu hrabiego *Rechberga* i hrabiego *Lerchenfelda*, tudzież wielu innych zaproszonych osób, był na łowach pod *Perlach*, gdzie zabito 39 lisów, wiele sarn i zająców.

TURCYA.

Od granic tureckich d. 9 listopada.
(z *Gazety Warszawskiej*).

List z *Pyrgos* pod d. 9 września donosi, iż Jenerałowie *Lontos*, *Notaropulos* i inni z ośmiotysięcznym korpusem, a *Nikitas*, *Pamputa* i t. d. z 4rotysięcznym korpusem, zupełnie opasali całe wojsko *Ibrahima* baszy. Z oddziałów tureckich, wysyłanych dla sprowadzenia żywności w okolicy, grecy zabierają codziennie po 10, 15 i 20 ludzi. Spartańczykowie zdobyli *Kalamatę* następującym sposobem: Tylko 300 nieprzyjaciół stało tam na osadzie. Oddział spartańczyków, z 186 ludźmi, podzielił się na dwie części, z których każda uderzyła z innej strony. Po kilkogodzinnej bitwie musiał nieprzyjaciół uciekać do *Modon*; lecz przecięto mu odwrót, tak, iż ani jeden turek nie umknął. Dnia 6 września uczynili turcy wycieczkę z *Patras*, i niespodzianie uderzyli na *Gastuni*, lecz po trzygodzinnej bitwie zostali przynuszeni do ucieczki. Ścigali ich grecy aż do *Tragunos*.

Na wyspach jońskich nie wątpią, iż Lord *Cochrane* wkrótce przybędzie na Archipelag, i że tameczni kupcy łatwo się nakłonić dadzą do wielkich poświęceń.

Zante 30 września:

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Kuter z *Alexandryi*, do *Morei* dla *Ibrahima* pieniądze wiozący, napadnięty był przez greków, którzy go wystrzałami zatopili, nie mogąc zabrać z powodu niepomyślnego wiatru.

ANGLIA.

London d. 11 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Dziś po południu były pokoje u Króla Jmci. Hrabia *Carlisle* oddał Monarsze order Podwiązki, który nosił zmarły jego ojciec.

W tych dniach Xiążę *Pollignac*, poseł francuzki, naradzał się z Panem *Canning*, w wydziale spraw zagranicznych.

Słychać, iż Pan *Stuart*, ułatwiwszy wszystko, co się tyczy niepodległości Brazylii, uda się do *Buenos-Ayres*, i będzie pośrednikiem do zawarcia traktatu między Rzeczpospolitą *Rio-de-la-Plata* i Brazylią.

Gazeta angielska *Public-Ledger* twierdzi, iż traktat między Portugalią i Brazylią jest prawdziwie wzorowem dziełem tegoczesnej dyplomatyki. Stawia on w równi obie strony. Nie zastrzeżono Portugalii żadnego wynagrodzenia pieniężnego, żadnej wyłącznej korzyści handlowej, i żadnego odstąpienia części kraju. Wspomniany traktat zwróci na siebie uwagę dworu madryckiego.

Odbieramy tu smutne wiadomości o szkodach, zrządzonych przez burze jesienne; wiele okrętów rozbiło się na morzu; żegluga nawet z *Calais* do *Douvres* była niejaki czas zatamowana.

Cena obligacyy na pożyczkę grecką podniosła się w Londynie niedawno na kilka procentu.

Utrzymanie siły zbrojney krajowej kosztuje w tym roku Zjednoczonym Stanom Północney Ameryki tylko 6 milionów 127,459 dollarów, z których 2 miliony 524,783 wypada na marynarkę.

Flotylla Meksykańska działa przeciw warowni *San Juan d'Ulloa*, z której znowu strzelano do miasta *Vera Cruz*. Dawniejsze okręty hiszpańskie *Asia* i *Constantia* zostaną sprowadzone do zatoki Meksykańskiej, gdzie także spodziewają się przybycia fregaty i korwety, które kupiono w Anglii.

Według urzędowego raportu powstańców południowo-amerykańskich, hiszpani utracili w bitwie pod *Ayacucho* 18,594 ludzi w zabitych, rannych i wziętych w niewolę.

Gazety amerykańskie z dnia 21 października umieściły list generała *Boliwara*, pisany d. 2 czerwca z *Arequipo* do vice-prezydenta kolumbijskiego: oświadcza w nim radość swoją i wina, iż Anglia uznała niepodległość tego kraju. W *Kartagenie* zebrała się d. 23 września znaczna siła morską do tajemney wyprawy.

Listy z *Lima* pod d. 15 lipca donoszą, iż generał hiszpański *Rodil* ohoiał kapitulować; lecz generał *Sucré* nie przyjął propozycyi jego.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Niedaleko *Margate* zatonał przed 11 miesiącami bryg *Christiania* wiozący 180 kufwódek. Po wielu bezskutecznych usiłowaniach, nie używając wcale do tego dzwona nurków, udało się przecież wydobyć go ze 160 kufami wódek. Osobliwszą i godną uwagi jest rzeczą, iż wódka pojedynastomiesięcznym pobycie w głębi morza, ani na smaku, ani na zapachu, nie uległa zmianie.

P. Crossdill, sławny wiołoneczelista, który niedawno rozstał się z tym światem, przybył z Paryża w 1821 r. dla okazania swojego talentu na obrzędzie koronacyi Króla; okazuje się, że grał także na koronacyynym obrzędzie *Jerzego III*go; był to jedyny artysta, którego w tym okresie czasu użyto, i który przeżył epokę 61 lat.

W *Kuryerze* znajduje się odezwa najwyższego dyrektora *Chili*, zwołująca kongres narodowy na dzień 5 września.

Machina, mająca zabezpieczać kopanie pod *Tamizą*, i robotników do tej pracy użytych, już jest gotowa i wkrótce posunięta będzie w kierunku horyzontalnym tej drogi. Ciągłe mają najlepsze nadzieje o tej pracy; lecz ważność i gruntowność, która ma być dana wszystkim budowlom, nie dozwala jej ukończyć przed 18 miesiącami.

Wszysto domyślać się każe, że przywóz jęczmienia i grochu do portów naszych będzie dozwolonym.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 21 października.

Rząd nasz kazał zaciągnąć blisko 3000 ludzi do wojska dla uzupełnienia kilku półków. (z *G. W.*)

WŁOCHY.

J. K. Wysokość *Xiążę Modeny* wydał edykt, w osnowie takiej: iż w celu zachowania świetności dawnych domów, każda familia szlachecka, która podczas rewolucyi utraciła swe przywileje i posiadłości feudalne, otrzyma za to wynagrodzenie w dobrach nieruchomych, przynoszących procent 3 od sta kapitału pierwiastkowego. Mianowano już do tego kommissyą dla oznaczenia tych wynagrodzeń.

Król *Neapolitański* wydał rozkaz, aby na nowo rozpoczęto kopanie w *Herkulanum* i *Pompei*. Król *Jmcy* w towarzystwie Królowey i *Xięźniczki Krystyny*, zstąpił onegdaj do tych miast podziemnych i kazał sobie zdać dokładną sprawę z prac uskuteczionych. Nasze muzeum wzbogaca się codziennie drogiemi przedmiotami, tak pod względem sztuki, jako i starożytności. Rozwijanie i wyczytywanie rękopisów odbywa się ciągle i pomyślnie. (*J. d. S. P.*)

HISZPANIA.

Madryt d. 29 października.

(z *Gazety Journal de St. Petersb.*)

N. Pan przesłał okólnik do wszystkich gubernatorów i dowódców posiadłości hiszpańskich w *Indiach* i na wyspach filipińskich, przez który uznaje za ważną cedulę królewską, objętą z dnia 25 grudnia amnestyą, którą dały stany *Kortez* dydydentom zamorskim.

Rozkazem królewskim przedłużony został na miesiąc termin dany woyskowym dla sprawdzenia pensyi odstawnych, które otrzymali podczas rządu rewolucyynego.

— Dnia 1 listopada —

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dnia 27 z. m. przybył tu *Herabia Ofalia*, oddalony z królewskiej rezydencyi; lecz dotąd nie pokazał się na dworze. *Ex-minister Erro* miał być wołany wczora do *Eskurialu*; mówią także o mianowaniu *Don Victor Saeza*, biskupa *Tortozy*, i generała *Eguja* na ministrów, i spodziewają się, iż rada stanu znowu będzie przywróconą.

Xiążę Infantado miał powiedzieć po odebraniu wiadomości o mianowaniu swoim na ministra: „Jeżeli moja nominacya nie jest skutkiem jakiego nowego spisku, i nastąpiła jedynie w nadziei, iż jako minister stanę się użytecznym mojemu Królowi i oyczyźnie, w tym razie chętnie przyjmuję ten urząd.“ Godnem jest uwagi, że *Xiążę* miał długą rozmowę w tych dniach z bawięcym dotąd w *Madrycie* Panem *Zea*, który ciągle odwiedziyny od zagranicznych posłów odbiera. *Xiążę* zdumiony nad tem, co znalazł w aktach *Bessieresa* processu, wezwał na pismie Pana *Zea* o bliższe objaśnienie; ostatni odpowiedział, iż sam będzie u niego. To nastąpiło, a obadwa rozstali się z sobą zadowoleni. Potem *Xiążę* kazał przywołać Pana *Recacho*, który oświadczył, że prawdą jest to wszystko, co czytał, że później dowiedziano się, iż w *Katalonii* uknowano dwa spiski, podobne do spisku *Bessieresa*, o których wie nawet sam *Monarcha*, albowiem on (*Recacho*) ma rozkaz donieść Królowi *Jmci* o wszystkim, co się codziennie stanie. Zresztą Pan *Recacho* odebrał rozkaz, aby swoje raporta przysyłał na prośbę przez Pana *Calomarde*, ministra sprawiedliwości.

Słychać, iż nowy poseł francuzki podał rządowi naszemu notę, uskarżając się, iż w *Hiszpanii* istnieją jeszcze tajne towarzystwa.

Woysko nasze ma się składać z 20 półków liniowych po 1000 ludzi, i z 10 półków lekkiej piechoty. Stopnie podpółkowników, majorów i pierwszych adjutantów mają być skasowane.

Panująca w całej *Hiszpanii* susza jest przyczyną znaczney drożyzny żywności.

W *Kadyzie* rozchodzi się od kilku dni pogłoska, iż rząd chce nałożyć przymuszoną pożyczkę w ilości 20 milionów realów.

(z *Mon. War.*). Od kilku dni rozlega się znowu częsty odgłos; niech żyje Król nieograniczony!

Kawiarnia *Barrio nuevo* była znowu placem nieporządku, a policya zakazała tam muzyki wieczornej.

W *Carraqua* założono szkołę marynarki dla 60 uczniów. Nie przyjmują do niej prócz dzieci pochodzących ze szlachty, tak z oycy, jako i z matki.

Od kilku dni półki gwardyi, muszą ciągle odbywać ćwiczenia. Minister woyny sam niemi dowodzi: a za powrotem Króla ćwiczenia odbędą się z ogniem.

FRANCYA.

Paryż dnia 12 listopada

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wierni mieszkańcy w *Fontainebleau* powitali radośnemi okrzykami przybywającego tam *Monarchę*. Dnia 10 b. m. publiczność tamieczna miała zaszczyt, iż podczas obiadu mogła chodzić około stołu Króla *Jmci*. *Monarcha* powróci d. 19 b. m. do tutejszej stolicy.

W kilku dniach przedano tu obligow pożyczki haitańskich za 6 milionów franków po 83½ procentów. Bankierowie więc, którzy się jej za 80 procentów podjęli, zyskali na tej sprzedaży 210,000 franków.

Generał Hiszpański Cruz, były minister wojny, przybył d. 5 b. m. z Madrytu do Bordeaux. Ma się udać w szczególnem zleceniu swego rządu do Hawanny, i objąć dowództwo wyprawy, która tam z Ferrolu popłynęła. Wspomniany generał służył dawniej w Meksyku, i posiada dokładną znajomość tego kraju.

Pan Delort wydał historią maski żelaznej. Opierając się na 80 pismach urzędowych, dowodzi, iż tak nazwaną maską żelazną był Hrabia Matthioli, minister mantuański, który dworom wiedeńskiemu i madryckiemu wyjawiał układ o nabycie Casal przez Francją. Twarz jego, nie maska, lecz czarnym axamitem była nakryta. Został wzięty z Catinat, i d. 2 maja 1679 wydany Panu St. Mars, dowódcy w Pignerol. Gdy Pan St. Mars został dowódcą w Exiles i na wyspie s. Malgozaty, więzień jechał za nim wszędzie w karetce pokrytej ceratą. Dnia 18 września 1693 przybył do Bastylii, gdzie d. 19 listopada 1703 roku umarł.

Bankier tutejszy Lafitte otrzymał 900 franków, które w Fernambuku w Brazylii na początku września zebrano dla greków.

Obóz pod Perpignan został dnia 2 t. m. zwinięty.

Dnia 20 października spadł w Madrycie nagle cieplomierz z 15² R. prawie na 2 i pobliskie góry zostały śniegiem pokryte.

Przybył tu Hrabia Langeron.

Dnia 23 z. m. burmistrz miasta Dieppe, wspólnie z kommissarzem morskim, otworzył w ratuszu salezskoly aplikacyney geometryi, mechaniki i różnych rzemiosł, którą rząd Królewski raczył ustanowić w tamiecznem mieście, aby się odbywała podług wzoru danego w królewskiem paryżkiem konserwatorjum przez barona Karola Dupin. Obrzęd ten odprawił się ze wszelką okazałością, której wymagała ta uroczysta okazja, będąca jego przedmiotem.

NIDERLANDY.

Bruxella dnia 12 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

W kraju naszym jest teraz 5 towarzystw przyjaciół greckich, to jest: w Leodyum, Mechlinie, Bruxelli, Mons i Hadze.

Odebrano tu wiadomość z Batawii pod d. 2 lipca o zupełnem przytłumieniu powstania w Borneo. Dowódca buntowników Kendet porażony w stoczony bitwie poddał się synowi Sultana Banniermassing, a ten go wydał władzom niderlandzkim, i ów Kendet został stracony d. 7 marca w Kattas. Dnia 14 czerwca zapalił się bryg angielski Horatio niedaleko Batawii, i wyleciał na powietrze; 12 będących na nim ludzi utraciło życie. Wulkan Gontoen w Preanger wyrzucił mnóstwo kamieni i popiołu, przez co 700,000 drzew kawowych zostało zniszczonych, a 500,000 uszkodzonych.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Dziennik Biała chorągiew umieścił następu-

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji.		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	d. 21 godz. 6 z rana		27 cal. 8,8 lin.		— 8 stopni.		Wschodni.		Pogoda.	
	d. 22 — — —		27 — 5,2 —		— 0,5 —		Póln. Zachod.		Pochmurno	
	d. 23 — — —		27 — 1,3 —		+ 3,5 —		Południowy.		Pochmurno	

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Litewskiego Gubernatora

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler

w Drukarni Redakcyi.

ający artykuł: „Mówiliśmy o nowem mieście założonem w Zjednoczonych Stanach, dla zgromadzenia żydów z całego świata. Autor tego nadzwyczajnego projektu, P. Major Noah, był dawniej Konsulem Amerykańskim w Tunis, potem wielkim Szeryfem Stanu w New-York, potem Radcą sprawiedliwości, potem autorem, potem wydawcą Dziennika. Dziś Major utrzymuje, że jest Rządcą i Sędzią Izraela. Opinia powszechna jest, że Major pochodzi z rodziny Izraelskiej i że wyznaje wiarę Mojżesza. Mniemają nawet, że dla tego Bey tunetański nie chciał na dłuższy czas cierpieć go jako amerykańskiego Konsula. Przekładają, że powróciwszy do swojej oyczyzny, nie mógł otrzymać od Pana Adams zwrotu sumy, którą się dopominał, został osobistym nieprzyjacielem tego urzędnika, co okazał przy wyborze Prezenta. P. Noah właśnie był kupił od Stanu Nowego-Yorku, czyli to na swój rachunek, czyli dla kompanii, własność wyspy Grand-Island, leżącej przy progu Niagara, gdy ogłosił projekt zgromadzenia wszystkich żydów rozsypanych na powierzchni globu. Utrzymuje on, że lud ten wkrótce odzyska swoje miejsce między narodami. Pytają się, co mogło dać prawo Panu Noah do takiego tytułu i powołania? Niewiadomo czy ma już jakie żywiły, składające jego ludność? czy zapłacił w całości lub w części grunt, na którym chce hutować? Jakiemi funduszami zacznie hutować miasto Arafat, lub swoją nową Jerozolimę? Jego wyspa jest pokryta lasami, i do ich wykarczowania potrzeba licznych i czystych rak. Niełatwo będzie zmienić ten grunt w kraj uprawny i założyć tam rząd teokratyczny, a jednakże, poolesty zwierzchności Zjednoczonych Stanów, Pan Noah byłoby głupcem? Jestli spekulantem szukającym kapitałów i łatwizny do zjedzenia? Nie o tem nie wiemy dotychczas. Wszystko ogranicza się na bardzo ciekawym mówie i na odczynie jeszcze nadzwyczajniejszej, która ogłasza światu: że Marducci Noah (Mardko Noe) Obywatel Zjednoczonych Stanów, postanowiony jest Rządcą i Sędzią Izraela.

Donoszą z Batawii o następującem zdarzeniu, o którego rzeczywistości powątpiewać nie należy: „Mieszkaniec z Trebatoru łowił wzdłuż rzeki Tullman ryby, usłyszał nagle wielki szum w wodzie, rzucił okiem i postrzegł tygrysa, przez rzekę płynącego. Rybak, chcąc zapewnić sobie bezpieczeństwo, wspiął na drzewo bardzo wyniosłe, Tygrys przybył pod drzewo, zwieszone nad wodą, i chce się na nie wdrapać, gdy tym czasem nagle wynurza się z wody, ogromny krokodyl, porwywał tygrysa, i wpada z nim do rzeki. Rybak przychodzi do siebie, i z wysokiego swego schronienia, przypatruje się straszliwej walce, między temi dwoma naderpieźniejszymi potworami tych krain. Po sześćkroć, dwaj ci zapaśnicy passując się z sobą, wydobywali się na powierzchnię wody, która wkrótce zafarbowwała się posoką, a tygrys porwany za żebra przez krokodyla, stał się łupem swego przeciwnika.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 17 listopada: rub. srebrny 3 rub. 77½ kop., dukat nowy 11 rub: 50 kop. stary 11 rub. 50 kop. imperyal 37 rub. 72½ k.

Wilno dnia 25 listopada r. 1825 Roku.

1. W drukarni XX. Missyonarzów przy kościele ś. Kazimierza, wyszło z druku nowe dzieło pod tytułem: *Historja początku i postępów poezji w rozmaitych jej rodzajach, z francuzkiego na polski język przełożone przez A. J. Jurkowskiego.* Cena egzemplarza złotych polskich dwa.

Można tego dzieła dostać w tejże drukarni XX. Missyonarzów, w księgarniach PP. Zawadzkiego i Morica, oraz w redakcyi Kurjera Litewskiego. Wilno d. 21 listopada 1825 r..

Wolno drukować dnia 21 listopada 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

O z b i e g a c h

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci: Iwan Osipenko, Franciszek Łopaciński, Maksim Pawłow, Abram Wasiljew, Grzegorz Konstantynow, Leontiusz Smiały, Antoni Minkiewicz, Pantaley i Maksim bez nazwiska, powiadali, że są włościanami: Osipenko czernihowskiej gubernii kozieleckiego powiatu, ze wsi Jamonki, obywatela Sokołowskiego; Łopaciński witebskiej gubernii, połockiego powiatu, Borysochlebskiego monastyrza ze wsi Bielczyc; Pawłow orłowskiej gubernii, karaczewskiego powiatu, ze wsi Kuprela, obywatela Mikołaja Hawryłowicza Weriowkina; Wasiljew orenburskiej gubernii, sielabińskiego powiatu, ze wsi Kurtomyszewskiego obywatela półkownika Kitajewa; Konstantynow i Smiały dworskimi ludźmi sankt-petersburskiej gubernii, pierwszy Jenerałowej Czalikowej, a drugi półkownika Sakerowa; Minkiewicz, mieszczaninem miasta Smoleńska; Pantaley i Maksim rodem z miasta Chersonu; na ośnowie Imiennego N a y w y ż s z e g o Ukazu pod d. 23 february 1823 r. uznani za włóczegow i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włóczegow: Osipenko wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy okrągławe, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnobłąd, od urodzenia lat 20; Łopaciński wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy bladej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie światłobłąd, od urodzenia lat 20; Pawłow wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy bladej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, a na wąsach błąd, od urodzenia lat 37; Wasiljew wzrostu 2 ar. 6 wiersz., twarzy bladej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemnobłąd, od urodzenia lat 43; Konstantynow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy czystej, białej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie światłobłąd, od urodzenia lat 17; Smiały wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy pstrej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie błąd, na prawem oku ma bielmo, od urodzenia lat 33; Minkiewicz wzrostu 2 arsz. 2 wiersz., twarzy bladej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnobłąd, od urodzenia lat 18; Pantaley wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i bro-

dzie błąd, od urodzenia lat 28; i Maksim wzrostu 2 arsz. 5½ wierszkow, twarzy ciemnej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych, od urodzenia lat 30; a zatem jeśli pomienieni włóczęgi, okazą się do kogokolwiek należącymi, aby ten w prośbie o ich powrócenie postąpił podług istotnej mocy pomienionego Ukazu. Dnia 31 października 1825 roku.

Sowietnik Demian Czerniajew.

Sekretarz Jan Zahorowski.

Powyczyk Zieniewicz.

1 Oświadczenie Imieniem Kamerjunkra Dwora JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza w rzeczy następującej:

Po zeyściu z tego świata oycza oświadcza-
jącego się Jenerała Woysk Pol. Janusza Hrabiego Tyszkiewicza rozważony stan pozostałych interessow, wskazywał jedyny środek oswobodzenia się od processow, i ochronienia części dla successorów, całą masę funduszow oddać pod rozbiór jego wierzytelom, od których pozostałość była widokiem jego dzieci. W tym rzeczy położeniu potomstwo zesłego Janusza Tyszkiewicza jako to: oświadczaający się Stanisław syn, Anna w zamęściu Kościalkowska Marszał. i Zofija dziś Przeciszewska Marszałkowa córki, opierając jedyną nadzieję na pozostałości dzielić się z czasem, według przepisanych ustawami względem braci i siostr stopnia sukcesyi, byłyby obowiązane, lecz oświadczaający się Stanisław Tyszkiewicz spozstrzegając, że z powodu przewlekającej się exdywizyi narastają znaczne procenta, i przez ponoszące się liczne wydatki na utrzymanie onej, uszczupla się Masa majątkow tak, że pozostałość od rozbioru wierzyteli w czwartęj części na siostry przypadająca zbyt mały dla nich wskazywała fundusz; w takim razie oświadczaający się przenosząc los siostr nad własne dobro, zgodził się na to aby one całość naznaczonych posagow osiągnęły, i zobowiązał W. Wiktora Sugietty aby opuszczając widoki, i dobro moje, dla siostr losu nietamował: które doświadczaając takiey powolności, i ofiar, postanowiły bratu wywdzięczyć się, a to kolejną następną, że jeżeli z exdywizyi otrzymają życzone sobie posagi, w ówczas przyrzekły dożywnią pensją po kilka tysięcy zł. pol. co-rocnie bratu wypłacać, a po najdłuższym życiu matki Dobrodziki Eufrozyny Hrabini Tyszkiewiczowej jakiby fundusz z prawa natury na ich schedy przypadł, zrzec się na brata obowiązały się, i zrobić go jedynym tak ruchomego jako i nieruchomego majątku successorem postanowiły. Po promulgacie dekretu Sądu taxatorsko-exdywizorskiego Śrzednickiego siostra Anna z Tyszkiewiczow Kościalkowska i Zofija Tyszkiewiczówna, widząc że los ich z wyroku rozbiorowego jest ustalony, a bratu nic prawie nie pozostało, słodząc zatym nadzieją smutny stan jego, i wywiązując się z pod prawa appellacyynego przystąpiły do spełnienia obowiązku dobrowolnie przedsięwziętego, lecz

oświadczający się pomimo swej krytycznej pozycji, chcąc okazać nieinteressowany dowód przywiązania, nie przyjął od siostr przyrzeczony penai, ale żeby mieć choć w następstwie straty sobie wynagrodzone, na ufności względów matki, na które wicanie starał się zasługiwać, [przyjął] zręczny dokument wydający się, w roku 1818 mca. augusta 11 dnia przez obie siostry podpisany, i świadectwem pieczętarzy stwierdzony, a w 1819 roku mca 8bra 4 dnia w aktach Ziem. Ptu Szawelskiego ingrossował, przyznanie takowego dokumentu nie czyniono z racji różnych uwag na stosunki kredytorów, a szczególnie żeby nieobrazić względów matki; dopełnienie tej formalności zostawiły siostry do pory swobodniejszej, spodziewając się że niechybnie kredytorowie jako zadowoleni, życzyć będą zawarcia z bratem ugody; udzielił drugim dokumentem w teyże dacie w roku 1818 augusta 11 dnia wydanym a w 1819 8bra 4 d. w Ziem. Szawelskim aktykowanym, Anna Kocialkowska i Zofia Tyszkiewiczówna siostry rodzone odstąpiły na powrót bratu Stanisławowi Tyszkiewiczowi sumę warunkowicie do życia Klarze Wisłouchowej zapisanej, na darownym zapisie zeszłego JW. Referendarza Hrabiego Wincentego Tyszkiewicza na sto tysięcy zł. pol. dla Stanisława Tyszkiewicza wydanym, wyrokiem Sądu Exdywizorskiego dla siostr zastawionej i powyższym dokumentem do oświadczającego się brata powróconej, później gdy kredytorowie zeszłego Janusza Tyszkiewicza wzywali oświadczającego się do ugody, siostry o tém uwiadomione, również zażądały aby brat onym wydał kwietacyą, i na udowodnienie swojej stałej wdzięczności powtórnie w roku 1822 mca apryla 13 dnia podobnie z podpisami rąk swoich, i świadectwem pieczętarzy, oraz w dopełnienie należytej formalności powagą podpisu naznaczonych przez dworzańską opiekę siostr opiekunów utwierdzony, i do stolicy przesłany bratu który dla ważnych interessów lat kilka w St. Petersburgu zostaje, i niewiadomy jego do swej Gubernii powrót, zmitręża komunikacyą z rodzeństwem, dla dopełnienia onemu przy świadkach godnych wiary, i listami uręczonego przyznania, w powyż wyrażonym dokumencie przez siostry w roku 1822 wydanym: na wszelki przypadek oświadczający się dla uprawnienia swych zapisów wszedł z prośbą do Rządzącego Senatu, i w roku 1825 oktobra 8 dnia za rezolucyą Ober-Prokuratora do dzieł Metryk przy 3cim Departamencie Rządzącego Senatu do akt wniosł, gdy teraz od osob godnych wiary zostaje zapewnionym, że matka Dobrodzika wie o naszych familiynych układach, i że w tym nic sprzecznym jej myśli nie uważa, co jest wymiarem sprawiedliwości: po zawarciu ugody z kredytorami, gdy już nie jest sekretem dla matki nasza czynność, oświadczający się nie ma dziś powodów z działań moralnych czynić dalszej tajemnicy, owszem dla należytego bezpieczeństwa oświadczający czuje się być obowiązany, objawić powyższe zapisy przez aktykacyą i ingrossacyą do xiąg pod wiadomością Naywyższej Kraju jurydykcyi zostających uprawnione, i przeto przez publiczną gazetę one ogłasza; a również

tym oświadczeniem pragnie udowodnić JW. matce Dobrodzice, że w układach między córkami a synem nie było nic względem jej wykraczającego, że bynajmniej nie ścieśnialiśmy przez to jej prawa, i woli, a zostawiono tylko bratu po jej day Boże naydłuższym życiu widok pewności, opartej na szczerym we względach matki zaufaniu.

Pozwolono drukować, 19 listopada 1825 r.
Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

2 Wileński Rzymsko-Katolicki Konsystorz w sprawie UUnych Jerzego i Brygidy z Rudnickich Niepokoyczyckich Podkomorstwa powiatu bobruyskiego, początkowie w Konsystorzu Rzymsko-Katolickim Mińskim o nieważność małżeństwa prowadzonej, a następnie za rozrządzeniem Rzymsko-Katolickiego Duchownego kolegium od dnia 9 grudnia 1824 do Konsystorza tutejszego na rewizyą odesłanej, postanowił z powodu niejawnienia się dotąd pozwaney Brygidy Niepokoyczyckiej i nieświadomego miejsca jej pobytu, umieścić trzykrotne wezwanie w wiadomościach St. Petersburskich i w Kuryerze Litewskim, oraz zapowiedzieć teyże Niepokoyczyckiej; że jeśli w przeciągu półrocznego terminu od daty pierwszego zamieszczenia w Gazetach nieczyniła żadnego zgłoszenia do Sądu Konsystorza niniejszego przez siebie lub prawnie umocowanego, w takim razie dzieło UUnych Niepokoyczyckich, chociażby pod zaoczność pozwaney w asystencyi i zastępstwie przysięgłego obrońcy zostanie doprowadzone do ostatecznego wyroku.

Assesor Kanonik Wileń. X. Piotr. Cybowicz.
Sekretarz Wincenty Stefanowski Radca Honorowy.

3. Sąd taxatorsko-exdywizorski na rozdział między wierzycielów funduszu JW. Mateusza b. Podkomorzego Nowogr., i W. Jana Kapitana woysk pol. Markiewiczów Remissą Sądu Główn. Litew. Grodzień. 2go Departamentu dnia 2 8bra teraz. roku zaferowaną ustanowiony, w terminie przez tę Remissą zakreślonym to jest w dniu 3 praesent. do majątności Sawicz w Płcie Nowogr. sytuowanej przybywszy, po uprzątnieniu akcessoryjnych czynności, komportacyą tak na dłużnikach i kredytorach, jako też i dalszych interessowanych osobach stawających i niestawających, z obowiązkiem spełnienia onej w dniu 2 januaryi przyszłego 1826 roku do Kancellaryi Ziem. Nowogr. na 4niedzielną persystencyą przeznaczył, termin powtórnego sądowego zjazdu w dniu 10 7bra tegoż roku zakreślił, żeby zatem wszyscy kogo to interessować może powiadomieni byli, przez awizacyą niniejszą obwieszcza, i że skutkiem Remissy Sądu Główn. na nieprzyniesione do tego konkursu pretensye wieczysta amissa zapisaną będzie ostrzeżona. Dat 1825 9bra 7 dnia.

Prezylujący Felicyan Wereszczaka Sędzia Ziem. Ptu Nowogródz. Franciszek Pietraszewski Sędzia Ziem. Ptu Nowogródz. Exdywizor. Alojzy Przecławski Sędzia Ziem. Ptu Słonim. Exdywizor.

Regent Franciszek Stefanowicz.

5. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na wzięcie w dzierżawę wszystkich w Mińskiej Gubernii pocztowych stacyi od 1 stycznia 1827 do tegoż dnia stycznia 1830 roku, będą się odbywać targi, pierwsze dwa w powiatach, a mianowicie: 12 stycznia 1825 roku, będą się odbywać targi, pierwsze dwa w powiatach, a mianowicie: 12 stycznia 1825 roku, a 3ci i ostateczny w Mińskiej Skarbowey Izbie w czasie kontraktów marca 10 dnia, a dla przetargu d. 11; a zatem zechcą żyjący przybyć na wyżej oznaczone terminy, na pierwsze dwa w powiatowych miastach do Marszałków, a na ostatni kończący do Izby Skarbowey z dostatecznymi ewikcyami. Dnia 6 listopada 1825 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarza Tytularnego Sowieznika i Kawaler Felicyana Arcimowicza.

Powitczuk Tomkowicz.

3. Excerpt oświadczenia z Protokołu pocztowego Ziem. Wileń. w dacie niżej wyrażający się zapisanego et corundem pod pieczęcią tegoż urzędu wydan.

Roku 1825 miesiąca nowembra 3 dnia. Przed Aktami Ziemskimi Ptu Wileńskiego stawając osobiście JO. Xiężna Marya z Sapiehów Puzynina Star. Szatarnicka oświadczenie przez się podpisane wpisać do protokołu podała które tak się wyraża: Oświadczenie wspólne z processem imieniem JO. Xiężny Maryi z Sapiehów X. Puzyniney Starościny Szatarn. zanosi się z następnej okoliczności: powziawszy wiadomość żalca delatorka Xiężna Marya Puzynina z Gazety Kuryera Litew. z N. 97 pod dniem 19 augusta 1825 roku awizowanego pozwu do Sądu Ziem. Nowogrodz. Wołyńskiego w Gubernii Zytomirskiej od JOO. Xiążąt Antoniego Szambelana JEGO CESARSKIEY MOSCI i Stanisława b. Porucznika Gwardyi Polskiej successorów zeszłego s. p. JO. Xięcia Stanisława Jabłonowskiego Senatora Wojewody Królestwa Polskiego, synów, iż z uczynionej konwencji w roku 1804 dnia 25 stycznia w Kijowie w Sądzie Głównym przyznany z zeszłym Xciem Stanisławem Jabłonowskim oycem obzał. o odstąpienie piątej części Klucza Sieliczowskiego na dobrach na Wołyńniu położonych, stopniem sukcesyji po zeszłej Annie Xiężnie Jabłonowskiej Wojewodziny Brasławskiej na dellatorkę spadło za summe 240000 zł. ustąpiono, z jakowej summy żal. delat. przy czynieniu konwencji przez plenipotentę swego Felixa Kodłubickiego na konto swej należności więcey nieodebrała jak 100,000 zł., a przy zeszłym JO. Xięciu Wojewodzie Jabłonowskim 148,00 zł. do dwóch lat na procencie zostawiła, nadto osobno summe z teyże sukcesyji za gabinet naturalny dla niej od skarbu MONARSZEGO należną czer. zł. 3,400 do terminu dwuletniego z obowiązkiem procentowania zostawiła, a to na rzecz ewikcyi do rozliczenia się o piątą część z długów pozostałych do zaborfikowania kredytorów samych tylko zeszłej Xiężny Anny Jabłonowskiej Wojewodziny Brasławskiej, a nie za własne żalcey delatorki debita, która dziedziczny swój majątek w Gubernii Wileńskiej posiada, w ogóle z summy zł. 216,000 na ewi-

kcyą zastawując, chciała mieć sobie zaliczone procenta corocznie wypadające, lecz zeszły Xiążę Wojewoda Jabłonowski nabywca piątej części klucza Sieliczowskiego, za życia swojego z kredytorami zeszłej Anny Xiężny Jabłonowskiej niewiadomo czy się rozliczył i wiele z summy na ewikcyi przez żalca delatorkę zostawionej na schedę piątej części przypadało do zapłacenia nieuwiadamiając, procentów należnych niepłacił i summa jaka pozostała do zwrotu dla żal. delatorki od kredytorów zeszłej Xiężny Anny Wojewodziny Brasławskiej Jabłonowskiej nie objawił, po zeznaniu zaś jego z tego świata obżalowani Xiążęta, successorowie, nieskładając żadnych kwieciców, ani też uzyskanych dekretów przez kredytorów tylko zeszłej Anny Xiężny Jabłonowskiej Wojewodziny Brasł., mającey prawo dopominania się z summy pozostawionej na ewikcyi, a do żal. delatorki należney, przez awizacyą pozewną w Gazecie Kuryera Litew. ogłoszoną dając wiedzieć, że summy 216,000 zł. z procentami dwa razy tyle zwiększonej dla żal. delatorki należney niejacyś kredytorowie nie zeszłej Xiężny Anny Jabłonowskiej Wojewodziny Brasław. na rzecz tylko których takowa summa w ewikcyi u Xięcia Wojewody Jabłonowskiego zostawała, ale zmyślonemi pretensyami do żal. delatorki urościwszy pretensye napastne i niewinne, takową summe rozebrali, jakoto W. Kajetan Łyszczyński nigdy żalcey nieznajomy i żadnego interessu z delatorką nie mający, kredytorem utytułowawszy się żalcey jakoby część summy od obzał. na rzecz żalcey uzyskał, również JW. Amalia Jelska siostra rodzona żalcey jakoby uformowała pretensyą z tey summy czer. zł. 1068 odebrała, nadto jeszcze przez tęż Gazetę nowy pretensor żal. delatorki, W. Michał Pruszek ogłoszony że stosuje pretensyą do summy za Gabinet naturalny czer. zł. 3,400 jakoby za cessyą jemu za granicą wydaną przez delatorkę i tén jakoby przez proces poszukuje u obzał. wspomnionej summy, na co żalca delatorka odpowiada że z W. Michałem Pruszekiem nigdy żadnego interessu nie miała, kredytu nie zaciągała, i tey summy gabinetowej nigdy w kraju, ani za granicą niedawała, a zatem że tak W. Łyszczyńskiego jako W. Pruszek, jako też u JW. Jelskiej siostry swojej, jeśli stosują jakie pretensye do żalcey, te są niesprawiedliwe i takowych nie akceptując, gdyż takowe nie są kredytorami żalcey Xiężny Anny Jabłonowskiej owszem że nakrzywdę żal. delatorki niewinnie i zaocznie są uroszczone, takowe manifestują i że swojej summy z procentami zaległemi u obzał. Xiążąt Jabłonowskich dopominać się prawnie będą przez niniejsze oświadczenie i proces w Aktach publicznych zanaszając, ogłaszam, i takowy własną podpisuję ręką. Dat jako wyżej w Wilnie. U tego oświadczenia podpis w protokule taki. Marya z Xiążąt Sapiehów Puzynina. Za zgodność z protokulem zaświadcza Regent Jan Zienkowicz.

Pozwolono drukować. Dnia 16 listopada 1825. Cenzor Radzca Kollegialny Symon Żukowski.

3 Od Mińskiej Skarbowey Izby tém ogłasza się, iż położone w tutejszey gubernii Skarbowe majątki, i czynszowe artykuły, wyrażone w przyłączoney przy tém Wiadomości, oddają się wszystkie w 120letnią od 12 apryla 1826 roku arendę, a starostwa Brasławskiego folwark Marjanow do 13 nowembra 1836 roku, a dla targów terminy naznaczone tegoż roku w czasie Mińskich kontraktów w miesiącu marcu: pierwszy 6, drugi 8 a trzeci ostateczny d. 10, a na przetargi d. 13; a zatem życzący wziąć takowe majątki i czynszowe artykuły w arendę, zechcą przybyć na terminy do tej Izby z dostatecznemi, odpowiadającemi dwuletniemu dochodowi, kaucyami. Dnia 31 oktobra 1825 roku.

Za Sekretarza Hołyniewicz.

Wiadomość sporządzona w Mińskiej Skarbowey Izbie o majątkach Skarbowych i czynszowych artykułach, do oddania z publicznych targow od 12 apryla 1826 roku w arendę.											
Nazwisko majątków.	W nich folwarków.	Podług ostatniej rewizyi.		Ziemie.		Rocznego podług inwentarzów opłacanego dochodu, i naddanych tak w czasie przeszłych, jako i w czasie ostatnich targow.					
		Domow.	Dusz. Męzk. Żeńsk.	Uprawn. wney.	Sianożęci.	Dzie sięcin.	Dzie sięcin.	Srebrem.		Assygn.	
								Rub.	K.	Rub.	K.
w Powiatach.											
Wileyskim.											
Starostwo Bytkowskie	—	—	—	—	105	7	68	—	—	—	—
Dziśnieńskim.											
Część Starostwa Sutorowskiego . . .	—	2	5	6	73	—	62	40	—	—	—
Boryowskim.											
Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow	1	10	21	31	—	448	989	6½	—	—	—
Bobruyskim.											
Starostwo Hibayłowskie	1	46	106	116	75	12	601	42½	—	—	—
Pińskim.											
Starostwo Grajewszczyzna	—	—	—	—	131	1	12	96	—	—	—
Saczkowickim.											
Starostwo Saczkowickie	—	6	13	15	287	4	69	76	—	—	—
Suszyckim.											
Starostwo Suszyckie	—	—	—	—	59	4	46	20	—	—	—
Czerniachowskim.											
Starostwo Czerniachowskie	—	—	—	—	16	—	3	30	—	—	—
Zaluskim.											
Starostwo Żaluskie	—	—	—	—	75	2	36	45	—	—	—
Swałowskim.											
Starostwo Swałowickie	1	11	32	40	347	—	146	40	—	—	—

Uwaga. Wymienione w tej wiadomości Skarbowe majątki i czynszowe artykuły wszystkie oddają się w 120letnią arendowną dzierżawę, a Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow do 13 nowembra 1836 roku.

Sowietnik Tadeusz Allard.
Za Sekretarza Hołyniewicz.

Wilno dnia 23 listopada r. 1825 Roku.

2. Opieka Szlachecka powiatu Wileńskiego go wypełniając ukaz z Rządu Gubernialnego Litewsko-Wileńskiego dnia 4 teraźniejszego miesiąca za Nr. 34,580 otrzymany, ogłasza: że będące pod jej zawiadywaniem majątki w powiecie a domy w mieście Wilnie położone, wypuszczają się w roczną i kilkoletnią a-rendowną dzierżawę, dla rychlejszego uspokojenia należności skarbowey. Życzący takowe majątki lub domy zaarendować raczą na sesyę Opieki celem ułożenia się w dniach 1, 2 i 3 następującego miesiąca grudnia z pewną i dostateczną poręką przybydź. Rzeczne majątki są: następnie, Worona i Trokieniki Czyża, Buywidziszki Łappy, schedy po exdywizyi Bi-juciszek majątku Walentynowicza, Kowsza-doła Pisanków, Oleszyn i Gaspierolin Downa-rowicza, Werusow i Łowmiany Lawdańskiego, Rostyniany Kosmowskich, Goza i Szulniki po Hr. Pleterowej, Woydaciszki Korsaka, Anto-kście Maleckich, Kięna Sławińskiej i dalsze schedy tego majątku, oraz niektóre schedy Inkietr, Zacharyszek, Białey Waki i Olgimian po Wańkowiczu, Abramowszczyzna Wersoc-kiego, Izoryszki Zaborowskiego, Antonow Romanowicza, Działuny Morawskiej, Medy-na Henwalta, Miedniki Grabowskiego, 300 dusz meżkich oddzielonych od majątku Lu-koyń Hr. Kossakowskiego, i 30 od majątku Cie-chanowiszek Drzewickiego, oraz Lewaynie Byczanowiszek Drzewickiego, oraz Lewaynie Byczanowiszek Drzewickiego. Domy w mieście Wilnie: An-drejewa, Zienkowicza, Wiszniewskiego, Zafa-tego i Zabłockiey. Inwentarz wspomnionych majątków i domów, można w każdym czasie widzieć w Kancellaryi Szlacheckiej powiatu Wileńskiego. Roku 1825 listopada 18 dnia. Prezydujący w Opiece Marszałek (podpisano) Ignacy Baliński.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Z. Siemaszko.

2. Vidimus z xiąg Mieyskich Ratusza Nie-szwizkiego.

Roku 1825 miesiąca februaryi 19 dnia. PrzedAktami JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI mieyskimi Ratusza Nieszwizkiego czyni się oświadczenie wspólnie z manifestem w Imie-niu WJ Pana Stanisława Rubkiewicza b. Poru-cznika Woysk Polskich, przeciwko W. Andrzejowi Zbaraszewskiemu obywatelowi Powiatu Słuckiego oto: iż w roku 1823 miesiąca mar-ca nie pamiętam którego dnia nie w większym jednak przeciągu czasu, nad tydzień od dnia pierwszego poczynających się kontraktów No-wogródzkich dwa lata w teraźniejszym roku na kontrakta Nowogródzkie konczy się, miałem wydany dokument na ordynaryynym papierze z arkusza wpół złożonego od W. Andrzeja Zbaraszewskiego Porucznika Woysk Polskich ręką W. Leopolda Bojanowskiego pisany, na rubli srebrnych czterysta z podpisem ręki obli-godawcy (Andrzej Zbaraszewski) bez żadnych pieczętarzow; termin takowey opłaty nastąpić miał, według opisu w dzień 1-go Jerzego tegoż samego roku, a gdy W. Zbaraszewski w zakre-

ślonym terminie ex-lucyi nie uczynił tylko a konto procentu nadpłacił rubli srebrnych sześć, i swoją ręką na dokumencie zakonotował, prze-ciągnęło się do dwóletniego przeciągu, a w cza-sie dopiero przez nieszczęśliwy przypadek, ta-kowy dokument po długim nie opłaceniu się niewiem którego dnia i jakim sposobem w mo-im domu między innemi papierami leżąc za-traconym czyli też skradzionym został, a za-tym zanosząc niniejszy manifest oświadczają-cy, że takowy dokument jako odemnie żadne-go przelewania niema i niekomu więcej jak tyl-kó mnie Stanisławowi Rubkiewiczowi służący podniesionym być nie może, i żadnego waloru stanowić nie będzie miał prawa, niniejsze o-świadczenie w protokule potocznym Ratusza Nieszwizkiego zapisując; manifestuję się prze-ciwno W. Zbaraszewskiemu ręką własną pod-pisuję się. U tego Manifestu podpis aktora ta-kowy Stanisław Rubkiewicz Por. Woysk Pol. a z nich i ten vidimus dnia 17 marca roku i-dącego 1825 pod pieczęcią urzędową tey Ju-rydykcyi stronie potrzebującej jest wydan.

N 176. Burmistrz Piotr Bohdanowicz Ławnik Icko Gorfunkel.

Roku 1825 miesiąca 8bra 19 przed Akta-mi JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Słuckiego jako po odwołaniu Sessyi ranney sądowey osobiście stanąwszy WJPan Stanisław Rubkiewicz Poruc. Woysk Pol. niniejszy vi-dimus oświadczenia do Akt podał.

N. 68. Przyjąłem Ignacy Kuncewicz Słu-cki Ziem. Aktowy Regent.

Pozwolano drnkować 10 listopada 1825 r. Cenzor Radzca Kolegialny Symon Zukowski.

2. ALEXANDER Pierwszy IMPERATOR Samowładnacy Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Adamowi Moniuszkowi Komor., Mikołajowi Heydukiewiczowi Sędziemu Gran. Pttu Miń., PP. Franciszce Downarownie i Róży Matusewiczownie Maryawitkom Miń. w assysten-cyi im przyzwoitey kredytorom i pretensorom, Piotrowi Torczyńskiemu Sędziemu Gran. Pttu Miń., Józefowi Antoszewskiemu, Józefowi Bohu-szewiczowi b. Prezydentowi Magistratu Miń., Jó-zefowi Kwiatkowskiemu Chirurgowi, Debitorom, jako po Dekrecie pod stannością obżalowanych w roku 1823 augusta 3 dnia ogłoszonym, Exdy-wizyą i komportacyą przeznaczającym i jako te-muż dekretowi a także w roku 1824 junii 20 nastalemu a 26 dnia ogłoszonemu skutki powyż-szego Dekretu nakazującemu nie uległym, a Bo-nifacemu Suszczyńskiemu Regentowi Gran. Bo-bruyskiemu w stopniu Klejewskicy, Franciszkowi Kulakowskiemu Poruc. b. woysk Polsk., Roza-ii Posinickicy w assystencji jej przyzwoitey, Agacie z Kalinowskich Rotm. Grodzień. matce, a Józefowi synowi Bilwinom, Magdalenie Wenicho-wey lub jej successorom ich opiekunom, oraz kuratorom, Florentyniemu kupcowi i obywatelo-wi miasta Wilna, oraz dalszym kredytorom i pretensorom, udzielnie Michałowi Czechowskie-mu Architektowi Gubernskiemu Miń. Tytular. Sowiet., Xiędzu Snarskiemu Kanonikowi lub je-

go successorom opiekunom i kuratorom, Franci-
szkowi Sancewiczowi. Successorom i ich opie-
kunom zeszłego Józefa Narbuta Policmeystra
Miń. i Kawalera, Józefowi i Stanisławowi Jur-
kiewiczom Rott. b. Województwa Miń., Grafo-
wi Manuzemu Orderow Kawalerowi lub jego suk-
cessorom ich opiekunom oraz kuratorom, Bro-
chockiey lub jej successorom ich opiekunom i
kuratorom, Stanisławowi Gotlibsonowi Sowiet-
nikowi, successorom zeszłego Marcina Dariana
Professora Gymn. Miń. ich opiekunom i kurato-
rom. Nadzieńdzie Lubow Dobrzyńskiej Sowiet-
nikowej w assystencyi jej przyzwoitey. Zeszłe-
go Felixa Wiernikowskiego successorom ich o-
piekunom i kuratorom. Xiędzu Stanisławowi By-
szkowskiemu Gwardyanowi klasztoru XX. Ber-
nardynow Mińsk., Józefowi Łozińskiemu. Pelagii
ze Snitkow Sulkowskiej Strapczyney Miń. w as-
systencyi przyzwoitey. Klemensowi Kowalew-
skiemu b. kupcowi miasta Mińska, Agacie Jancyko-
wey z dokładem jej potomstwa ich opiekunom i
kuratorom. Michałowi Romanowskiemu Arty-
ście, i Star. Leybie Michelowiczowi Kapłunowi,
Elżbiecie Leonorze z Chelmowskich, w assysten-
cyi przyzwoitey matce, Alexandrowi Józefowi i
Zacharyaszowi synom Zaliwskim, z dokładem o-
pieki i kuratorow, Justynie z Zaliwskich Dybow-
skiej w assystencyi męża działającej, successor-
om zeszłego Dominika Zaliwskiego Reg. Gran.
Miń., oraz Jankielowi i Dowidowi Szmuyłowiczom
Prorokowym i dalszym bydź mogącym successor-
om zeszłej Lei Szmuyłowej Donowiczowej.
Wolfowi Cegielnikowi jako debitorowi a Izraelo-
wi jako paręcznikowi Judowiczom obywatelom
miasta Mińska, tudzież dalszym debitorom jako roz-
prawę niestannością swoją zwlekającym, iterum
loco per agende executionis, a Leyzerowi Mow-
szowiczowi Szteynhauzowi mieszczaninowi Miń.
jako w czasie rozprawy niniejszey do processu
powod dającemu, pozew do finalney konkursowej
rozprawy przed Sądem Magistratu Miń. bydź
mającej, przed tenże Sąd z instancyi Ur. Józefa
Baszyńskiego b. Prezydenta miasta Mińska odwołu-
jącego się do oświadczeń pozwów, za onymi na-
stałych w Sądzie Magistratu Miń. Dekretow, a
szczególnie żałoby w roku 1823 w maju 6, 8, 12
i 17 dniu kopijami wyniesionej a cor. 12 w Ma-
gistracie Miń. zaś 26 dnia w Ziemstwie Ihumeń-
skim zeznaney, i osobney w dacie 1823 roku o-
ktobra 18 wyniesionej a cor. 19 w tymże Są-
dzie zeznaney, za onymi w tymże roku 1823
augusta 3 dnia i późniejszego w dniu 26 junii
1824 roku ogłoszonych dekretow Magistratu
Miń. z pierwszymi obżałowanemi pod ich stan-
nością, a z innemi niestannych i dalszych wszel-
kich dowodow w sprawie złożyć się mających
wyniesiony oto: iż obżałowani jedni mieniąc się
bydź kredytorami żalującego a niemając na to
prawnych dowodow, jako to: Moniuszko Komor.
od roku 1808 licząc na żalczym kapitale rubli sr.
900 do roku 1819, od tey zaś daty rubli sr. 600.
Zaś Maryawitki Miń. od roku 1807 kapitału ru-
bli sr. 1200 a od roku 1809 rubli sr. 600 pro-
centa ciągle do roku 1818 nad zakres praw sta-
tutowych, i Ukazow Rządzącego Senatu każdo-
rocznie bez względu na nierealność ich preten-
sorstwa pobierali, i obżałowany Heydukiewicz
za nabrane przez tegoż towary u żalgo rubli sr.
6 kop. 55 żalnu zostawszy dłużnym, nie dość że
takowego quantum ani w kapitale, ani procentach
żalnu nie oddał, ale nadto w interessie z Ur.

Xawerym Obuchowiczem b. Prezydentem Sądów
Głównych Miń. 2go Depart. i Kawalerem po re-
zolucyi w Sądzie Głównym Miń. 2go Depart. za-
padley, podstępnie inskrypcyą na czer. zł. 55, u
żalgo wymogłszy, za oną do żalgo niestuszny do-
pominek sposobisz, a także obżałowana Posinio-
ka z obrachunku przez familią czynionego, skom-
pletowała Dekretem Ziem. Miń. należności so-
bie rubli srebrnych 150, chociaż pobierała pro-
centa do tey summy włączone, dopiero zaś zwró-
cić one pozostaje w obowiązku; równymże spo-
sobem niestuszny tworzą dopominek successoro-
wie, zeszłej Magdaleny Wenichowej za karte-
czką przez żalgo zaspokojoną, która za naliczo-
ne przez zeszłą Wenichową procenta, wymożo-
ną została. Takowa więc pretensya, jako na
żadną uwagę nie zasługująca, gdy jest napastną
skassowaną bydź powinna. Zeszła zaś Klejewska
Prezbiterowa Dukorska w stopniu której obżałny
Bonifacy Suszczyński Regent Gran. Powiatu Bo-
brnyskiego, kartę na rubli sr. 150 mający, po
uczynionym obrachunku a procent od oney li-
czony w roku 1816 rodzoną swoją siostrę Uro-
dzoną Katarzynę Suszczyńską na kwaterze i sto-
le oraz wszelkich jej stanowi przyzwoitych wy-
godach i zabawach u żalgo zalokował i zato od
każdego mca po rubli sr. 12, żalcemu bonifiko-
wać obowiązek na siebie przyjął. Skutkiem cze-
go żaley wspomnioną siostrę obżałgo przez mie-
sięcy 10 utrzymując rubli sr. 120 spendował, a
zatém pretensya obżałgo za karteozką gdy zo-
stanie uznana bydź słuszną, więc kapitału ru-
bli sr. 120 z wypadającemi dla żalgo od onego
procentami, obżałny w obowiązku zostaje zapłacić.
Udzielnie zeszły Dominik i żyjąca Leonora Za-
liwscy wyjednawszy u żalgo za obżałnych dane
Jenerałowi Bykowskiemu poręcznictwo, nawza-
jem żalgo zapewnili dokumentem w roku 1808
julii 15 d. wydanym, że wszelkie straty ze skut-
ków paręcznictwa wynikłe, wynadgródzą, lecz
gdy przyszło do tego że Generał Bykowski za
dług obżałnych tradycyą do żalgo majątku do-
pełnić w roku 1810 marca 29 dnia przedsiębrał,
wówczas od tego żaley oswobodzając się gotowe-
go grosza z własnych pieniędzy wydatkował za
obżałnych rubli sr. 12, które powrócić żalcemu
z procentami obżałni jako naturalni zeszłego Do-
minika Zaliwskiego successorowie w obowiązku
pozostajecie. Zeszła zaś Leja Szmuyłowa Dano-
wiczowa Prorokowa za danie przez żalgo za tęż
obżałną żalogu dla wzięcia Borysowskiego odku-
pu, dokumentem 1813 roku nowembra 20 d. za-
wartym i tegoż czasu w Magistracie Miń. zaja-
wionym, obowiązała się za każdy miesiąc opła-
cać żalcemu po rubli sr. 30. Lecz gdy w ża-
dnej części takowemu swojemu opisowi dotąd
satisfakcyi nie uczyniła, więc za wynaszanemi
kilkakrotnie ze strony żalgo pozwami, taż Leja
pod życiem swoim godząc na zwłokę sprawie-
dliwości, dozwoliła w roku 1823 apryla 3 dnia
zapisać w Sądzie Magistratu Miń. późniejszemi
nad ultymarnemi utwierdzony Dekret ultymarny,
ze wskazem ogulney, summy rubli sr. 600 i oso-
bno za winy niestannie i expensa prawne rubli
sr. 20, a nie dościwszy satisfakcyi takowym
wyrokom dni życia swojego ukończyła, zostaw-
jąc po sobie naturalnych successorow obżałnych
Jankiela i Dowida Prorokowych, którzy jako na-
turalni successorowie dopiero usprawiedliwić się
razem z innemi są winni, jak równie kredytoro-
wie dalsi z rachunkow handlowych uciążliwie

przez ichże czynionych na rozmaite ilości kar-
teczki pootrzymywawszy, samemi procentami po-
wyżey opisanym sposobem od żalgo pobieranemi,
a inni pootrzymywawszy oowiste Dekreta, dru-
dzy po przeprowadzawszy podstępne zaoczne kon-
wikwey, i one do skutku doprowadzając, do oś-
wiadczenia wszelkiego funduszu żalgo na satys-
fakcyą obżalnych przyczynili się. Żalujący więc
całkowity swój fundusz tak z kapitałow i pro-
centow na obżalnych debitorach zalegających,
jako też z reszty handlu pozostałych towarow
na taxę i exdywizyą poświęciwszy, gdy powoła
obżalnych przed Sąd Magistratu Miń. i gdy przy-
padła sprawa naówczas pomimo zaprzeczenia
przez niektórych obżalnych exdywizyi, po uprze-
dzonych w niniejszym processie właściwych sto-
pniach w tymże Sądzie Magistratu Miń. nastą-
pił w roku 1823 augusta 3 dnia wyrok, przez
który gdy exdywizya a razém powtórnie kom-
portacya udeterminowaną została, więc żalcy
dostrzegłszy że takowy wyrok przez nikogo w
żadnym czasie zaskarżony nie jest, należytą o-
nemu satysfakcyą dopełnił. Lecz że obżalni ze
swey strony uchylili, więc za wyniesionym przez
żalgo po obżalnych w roku tymże 1823 oktobra
18 pozwem; znowu gdy przypadła sprawa na dniu
26 junii 1824 roku, w tymże Sądzie zakroczył
wyrok, ze stawającemi skutki powyższego De-
kretu nakazujący, a z niestawającemi niektórymi
nad ultymarny zinnemi zaś wszystkiemi z Lu-
krem Banicyi wieczney. Żalujący przeto i tako-
wemu wyrokowi jako również nie zaskarżonemu
nie ulegać nie mógł, i dla tego w terminie kom-
portacyą doiscił i w oney całkowity fundusz sto-
sownie do edyktałnego pozwu w roku 1825 ma-
ja 6, 8, 12 i 17, kopijami podanego, a cor. 12,
w Magistracie Miń, zaś 26 dnia w Ziemstwie I-
humeńskim zeznanego i osobno przez Gazetę Ku-
ryera Łitewskiego w 60, i w późniejszych Nu-
merach tegoż 1823 roku trzykrotnie rozawizo-
wanego wyświecił, i wzajemnego doiszczenia sku-
tkow powyższych wyrokow ze strony obżalnych
oczekiwał. Lecz obżalni na dekretach wyż datta-
mi wzmienionych zaprzestawszy, trzykrotnie już
nakazywaney komportacyi w żadnym czasie ze
swey strony niedoisčili, a tém sposobem w zgu-
bnym processie utrzymując, żalgo na znaczne stra-
ty narazili, na swoje zaś pretensye zayść an-
missyi dopuścili. A między tém towary wszel-
kie żalcego, część funduszu massy konkursowey
składające, w komportacyi przez publiczną licyta-
cyą wyprzedane i na zaspokojenie akcyzy obró-
cone zostały. Obżałowany zaś Leyzer Szteyn-
hauz, w interessie własnym przez swoich opie-
kanow działając, dla zaciągnięcia w Skarbie, Mo-
narszym na polepszenie własney sytuacyi długu,
w czasie pełnienia przez żalgo obowiązku Burmi-
strza Magistratu Miń. podstępnie wyjednał
podpis świadectwa, dla oddania w żalóg obżałgo
kamienicy posługujące, a później z obwinieniem
zprowadziwszy dzieło uzyskał pod rokiem 1822
decembra 29 dnia w Rządzącym Senacie Ukaz,
zaciągnięty w skutek opisow obżałgo opiekunow
w Skarbie dług, uzyskać od żalcego i współowo-
czesnych urzędnikow a także z opiekunow obżał-
go nakazujący; przewodnictwem którego, obżałny
przez władzę wykonawczą u żalgo wyexekwo-
wał na kapitał ass. i miedzią rubli 1163 kop.
70 z udzielnym od takowey summy procentem od
d. 1 maja 1825 roku wypadającym. Żalujący prze-

to tymże Ukazem mając wskazaną drogę poszukiwania na winnych swej straty, zarazem z innymi do jednoczesowej rozprawy powołuje obżalnych do Sądu i prosi nadewszystko: Dekretów niestannych w niniejszym processie nastających wyż datkami pomienionych aprobaty i warować na one locum standi previa solutione, skondemnowanym ininstanti nakazania, a kolejną pretensyów niesłusznych i dla tego tranzaktami formalności nie mającemi oznaczonych, ze strony obżalnych titulo kredytorów i pretensorów przynieść się mogących, czy to ze względu nieformalności, czy to z racji że obżalni przez niedoiszczenie co do komportacyi skutków powyższych wyroków w Magistracie Miń. datkami wgórze pomienionemi nastających, na swoje pretensye zayść ammissyi dopuścili, tychże pretensyów rozciągając na one wiekuiłą ammissyą skassowania, i od odpowiedzi niesłuszney za takowymi przez obżalnych pretendowałyby się mogącey, żalcego na zawsze uwolnienia, którzy zaś udowodnią prawnym porządkiem swych należności, tych za przebor procentów i za nie wolną prozekucyą żalgo detrunkatą i kassatą kapitałow ukarania, a innym realnym z majątku konkursowego satysfakcyi domierzenia. Pozostałości zaś onego, na własność żalgo zostawienia. Na fundamencie zaś dowodów żalcemu posługujących, summ poszczególnionych od obżalnych debitorów przychodzących tak w pozwie edyktałnym wyż datką pomienionym, jako też późniejszymi żalobami poświadczonych, w kapitale z procentami każdorocznie wypadającemi dla żalgo na tychże obżalnych sądzenia, onych opłaty w terminie naykrótszym nakazania, a w przypadku zawodu inekwitacyi do wszelkich ich funduszow leżących ad extenuationem a do ruchomych z taxą wieczystą uznania, w razie zaś niewystarczenia ich pienię, z samemi osobami wedle prawa Statutowego Art. 98. Rozd. 4 postąpić władzy nadania, a takowych summ na satysfakcyą obżalnych kredytorów, którzy swoje pretensye udowodnią, po zdetrunkowaniu od kapitału procentów, nad zakres praw Statutowych i Ukazów a szczególnie 1815 nowembra 15, mocą takowegoż 1808 oktobra 28 dnia z Rządzącego Senatu wyszłego, przez obżalnych titulo kredytorów u żalcego niesłusznie wyrażonych, a do roku 1818 wszystkim obżalnym przez tegoż żalgo opłaconych, za restancyą na zaspokojenie ich należnościow, obrócenia. Juramentow dla obżalnych kredytorów przeznaczyć się powinnych tak na wierności komportacyi, jako też realności pretensorstwa wysłuchania. A dla niedopelniających w terminie prawnym Juramentow, i nieskładających komportacyi a także dla nieprzychodzących na termin rozprawy finalney jako już zapowiedzianej, wiekuiстей ammissyi i upadu w rzeczy zapisania, a także na niestawiających debitorach, żądań żalgo respective ich przynaszających się uskutecznienia, z rzeczy interessu wynikających warunkow przepisania. Jaki pozostanie od rozdziału na kredytorow fundusz, tego za własność żalcego niepodległą odpowiedzialności, ogłoszenia. Żądań uprzednemi żalobami objętych we wszystkim uskutecznienia. Bliższości do dowodu i odvodu przy stronie żalgo zachowania. Szkod, strat i wydatków prawnych, oraz tego wszystkiego co w sprawie dowiedzie się na obżalnych dla żalcego decydowania. Salva tey żaloby melioratione lub no-

wey wyniesienia. Pisan' Roku 1825 oktobra 15 dnia w Mińsku.

Roku 1825 mca 8bra 25. dnia, Woźny niżej wyrażony zeznawam, iż tego Pozwu iterum poco peragende executionis jedynaście kopii z niniejszym autentykiem zgodnych w sprawie W. Józefa Baszyńskiego b. Prezydenta Magistratu Miń., JWW. i WW. oraz Staroz., jako to: 1wszą W. Mikołajowi Heydukiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Min.: 2gą Zakonnym PP. Franciszce Downa. również i Róży Matusewiczównie i dalszym Mariawitkom Miń. w asystencji im przyzwoitey: 3cią Agacie z Kalinowskich Rotmistrz. Grodz. pod asystencją przyzwoitą działający matce, a Józefowi synowi Bilwinom: 4tą Elżbiecie Leonorze z Chelmowskich w asystencji przyzwoitey matce, Alexandrowi, Józefowi i Zacharyaszowi synom Zaliwskim z dokładem opieki, Justynie Zaliwskich Dybowskiej w asystencji męża działający córce, suksessorom zeszłego Dominika Zaliwskiego Regen. Gran. Miń.: 5tą JP. Józefowi Bohusiewiczowi b. Prezydentowi Magistr. Miń. 6tą Józefowi Antoszewskiemu: 7mą Jankielowi Szmuyłowiczowi: 8mą Dowidowi Szmuyłowiczowi Prorokowym braciom i dalszym suksessorom zeszłej Lei Donowiczowej debitorce: 9tą Wulfowi cegielnikowi jako debitorowi, a Izraelowi jako poręcznikowi Judowiczom: 10tą Leyzerowi Mowszowiczowi Szteynhauzowi obywatelom i mieszczanom Miń. poosóbnemi kopiami niektórym oczywiście w ich własnych domach w mieście Mińsku leżących, a innym wszystkim oczywiście w ręce w tymże mieście Mińsku przed Sąd Magistratu Miń. popodawałem i pokładłem, i 11tą Adamowi Moniuszkowi Komor., Józefowi Kwiatkowskiemu chirurgowi, Bonifacemu Suszczyńskiemu Regen. Gran. Bobruy. w stopniu Klejewskiej, Franciszkowi Kułakowskiemu Poruc. b. woysk pol., Rozalii Posinickiej w asystencji właściwej, Magdalenie Wenichowej lub jej suksessorom ich opiekunom i kuratorom, Florentyniemu kupcowi i obywatelowi Miasia Wilna, Xdzu Snarskiemu Kanonikowi jego suksessorom opiekunom i kuratorom, Franciszkowi Sancewiczowi, suksessorom ich opiekunom i kuratorom zeszłego Józefa Narbuta Polimeystra Miń i Kawalera, Józefowi i Stanisławowi Jurkiewiczom Rotmis. b. Wojew. Miń. Brochockiej lub jej suksessorom ich opiekunom i kuratorom, Stanisławowi Gotlibsonowi Sowiet., suksessorom zeszłego Marcina Daryana Prof. Gimn. Miń. z dokładem ich opiekunow i kuratorow, Xdzu Stanisławowi Byszkowskiemu Gwardyanowi klasztoru XX. Bernardynow Miń. Józefowi Łozinskiemu, Pelagii z Snitkow Sułkowskiej Strapczyney Miń. w asystencji przyzwoitey, Klemensowi Kowalewskiemu b. kupcowi miasta Miń., Agacie Jancikowej w asystencji kuratorow z dokładem jej potomstwa i ich opiekunom, Michałowi Romanowskiemu artyście, Staroz. Leybie Michelowiczowi Kopłunowi mieszczaninowi Miń., jako niemający w tej Gubernii osiadłości, a Grafowi Manuzemu Orderow Kawalerowi lub jego suksessorom ich opiekunom i kuratorom, Nadjedzie Lubow Dobrzyńskiej Sowiet. w asystencji jej przyzwoitey, Piotrowi Torczyńskiemu Sędziemu Gran. Miń., Michałowi Czechowskiemu architektowi Guber. Miń. Tytular. Sowiet. i Kawalerowi, i suksessorom zeszłego Felixa Wiernikowskiego ich opiekunom i kuratorom, z ich imionami i nazwiskami oraz tytułami dla skuteczniejszego dóyscia ich wiadomości o

nastálych wyrokach w niniejszym processie i o potrzebie niechybney stanności ich w Sądzie Magistratu Min. do finalney rozprawy oraz dla podania osobno o tém wszystkim wiadomości przez gazetę Kur. Lit. kilkakrotnie rozawizowaney i jeszcze zaawizować się mającey, do drzwi sądowych przed tenże Sąd Magistratu Miń. przybiłem i o terminie niechybnie finalney rozprawy, prawnie zawiadomiłem. Dat ut supra. Tomasz Tomkowicz W. M. M.

Roku 1825 mca oktobra, 26 dnia Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Magistratu miasta Mińskiego, stanawszy osobiście Woźny wyżej wyrażony: Relacją podanego pozwu ustnie zeznał, przyjąłem, i że jest w księgach Magistratu Mińskiego, przy wyciśnieniu Urzędowej tegoż Magistratu pieczęci, świadczę. Adam Makarowicz Pisarz Mag. Minskiego.

Pozwolono drukować 16 Listopada 1825 r. Cenzor Radzca Kollegialny, Symon Żukowski.

Mam honor. uprzedzić szanownych Prenumeratorów, że dzieło przed dwiema laty zapowiedziane w Kuryerze Litewskim i Dzienniku Wileńskim, pod tytułem: Historya początku i postępów Poezyi, już wydrukowane. Zebrane pieniądze, zaledwo w cząstce wynagradzające poniesiony koszt przez WW. JJ. XX. Missyonarzów, opozniły jego wydanie. Chcąc się uiszczyć Publiczności z mojego długu, wzywam PP. Kollektorów, aby przed 1 p. m. grudnia r. b. raczyli odesłać do Drukarni WW. JJ. XX. Missyonarzów bilety, lub za nie pieniądze, a PP. Prenumerotorowie dla odebrania należnych im egzemplarzów zgłosili się do mojego mieszkania na Sawicz ulicy, w domu Macewiczowej na przeciw XX. Augustyanów.

Ktoby życzył kupić Historyę Poezyi, może jej dostać w Drukarni XX. Missyonarzów przy Kościele świętego Kazimierza.

W Wilnie dnia 16 listopada 1825 roku. A. J. Jurkowski.

Wolno drukować dnia 16 listopada 1825 roku. Cenzor Ignacy Reszka.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy funduszu zeszłej Rozalii z Koziętow Rudominowej b. Sędziny Grodzkiej Brasławskiej po Remissie S du Ziemskiego Brasławskiego, dzieło konkursowe exekwujący, poraz ostatni obwieszcza, wszystkie interessowane strony, iż nie chybnie w dniu 1 miesiąca decembra roku idącego weźmie oczewiście całą sprawę do namowy, a razem że na niestawających podług brzmienia teyże remissy zapisze amissją tymże obwieszczeniem zapowiada. Roku 1825 miesiąca 9bra 13 dnia.

Anzgary Masłowski Ziem. Bras. Prezydent.

Adam Klott Sędzia Ziemski Brasławski.

Michał Hryncewicz Sędzia Ziem. Brasł.

Kazimierz Hryniewicz Ziemski Brasław. i Exdywizorski Rejent.

3. W kamienicy Krzywobłockiego na ulicy Ostrobramskiej naprzeciw klasztoru XX. Bazylianów na pierwszym piętrze jest pokoy z dwoma oknami od ulicy. Ktoby go potrzebował nająć, zechce udać się do P. Bohowicza mieszkającego w Kollegium medycznem na ulicy Zamkowej.